

Ο ΛΑΟΣ

— Πῶς κροᾶζει, σπαράζει καὶ πάλι
 τρελλὸς ὁ λαός !
ποιὰ ὀργή, ποιὰ ὀρμὴ τὸν μεθάει
 καὶ τρέχει σωρός ;

— Ζητάει νὰ συντρίψει, νὰ ρίξει
 νὰ πνίξει θαρροῦ,
μὰ πάνω ἀπὸ τοῦτα ζητάει ὁ
 φτωχὸς λυτωμό.

— Πεινάει ; — Πεινᾷ, μὰ γυρεύει
 γαλήνιο ψωμί,
γυρεύει τῆς πρώτης του φτώχιας
 τὴν ἅγια τιμὴ.

— Βροτάει τὸ τουφέκι. — Ἡ γωνιά του
 ρημάδι, καπνός,
σβυστὸ τὸ λυχνάρι, πῶς θέλεις
 νὰ μένει ἀγαθός ;

Βουλιάζει ἡ φαρμίλια, σὲ ποιόνε
 τὸν πόνο νὰ πῆ ;
Θεριεύει ἡ ψυχὴ του, καὶ ξάφνου
 προστάζει σφαγὴ !

ΜΥΡΤΙΩΤΙΣΣΑ